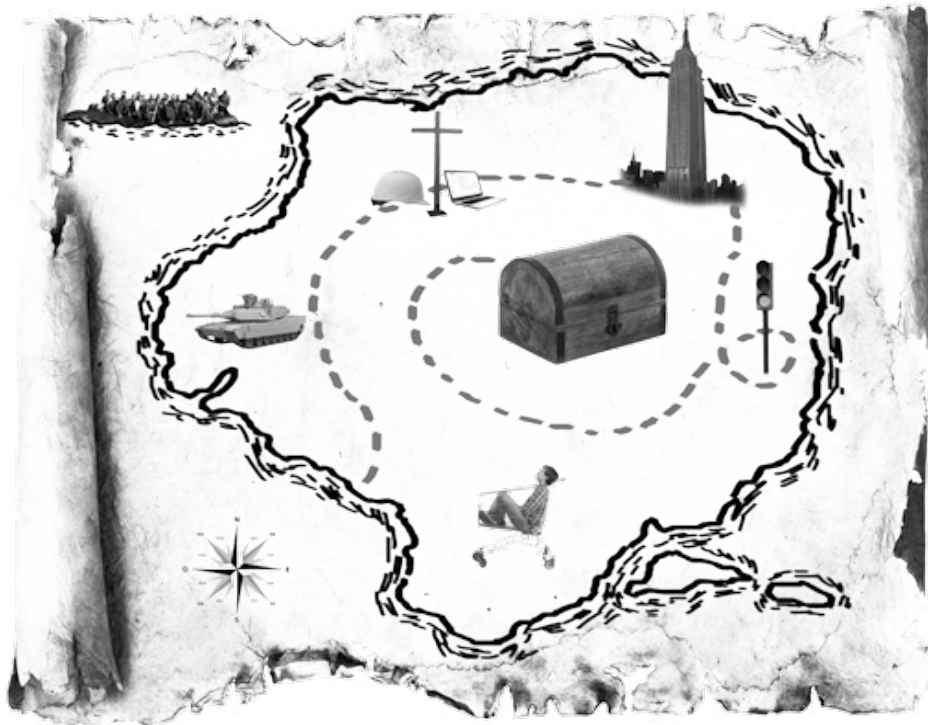

Manifest

Preparació: Zona Montserrat

Veiem que el capitalisme ens ha construït una gàbia d'or, amb un ritme de consum embogit (oci, *smartphone*, cotxes, vacances...), on l'individualisme ha arrelat en les persones (tot el moviment associatiu té dificultats per assumir responsabilitats).

La cultura de la por ens bombardeja des dels mitjans de comunicació perquè ens allunyem del diferent, de l'immigrant, del que no pensa com nosaltres. Això comporta tenir escoles segregades plenes de nouvinguts i de gent senzilla, construir tanques més altes, l'aparició de barris gueto...

La crisi s'ha fossilitzat i la moderació salarial i la precarietat semblen una nova realitat inamovible.

«Veneu els vostres béns i doneu els diners com a almoïna. Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà, els lladres no s'hi acosten, ni les arnes no destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi tindreu el cor», Lc 12,33-34.

Avui, com ahir, l'Evangeli ens interpel·la a no romandre arrossegats pel corrent de la societat.

Tan sols dos versets posen cap per avall tot el sistema de valors capitalista.

Jesús ens convida a sortir de la gàbia, a renunciar a tot allò que ens dificulta fer del Regne una realitat avui, i l'ACO ens proporciona un mitjà per assolir-ho: la Revisió de Vida. Com a militants ens hi volem comprometre amb les nostres passes endavant i endarrere, però amb la il·lusió de fer camí.

La nostra veritat de fe ens diu que tots som fills de Déu. Per tant, hem de destruir la por que ens volen contagiar i que no ens permet avançar. ¿Tindríem por de portar els nostres fills a la mateixa escola que els del nostre germà? ¿L'apartaríem de nosaltres amb una tanca ben alta? ¿Canviaríem de barri per no compartir espais amb ell? L'Evangeli ens segueix convidant a transformar aquesta por en esperança.

El Regne on hem de posar el tresor es aquí. El compromís, la fe i l'amor no poden ser robats ni ser presa de les arnes. Roma semblava eterna en temps de Jesús, el capitalisme salvatge es fa etern per a nosaltres i els nostres fills. Necessitem la il·lusió encomanadissa dels primers cristians, tenir la fe en la convicció que el Regne es més fort que qualsevol dificultat. I celebrar cada petita passa amb alegria.